det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds har stillet, lige saa lidt som Udvalget har fundet Anledning til at foreslaa en Forandring af Lovforslaget paa andre Punkter. Socialdemokratiet har stillet Forslag om at afskaffe Gesandterne i Østerrig-Ungarn og Italien, men Flertallet har ikke, saa kort Tid efter at Loven om Diplomat- og Konsulatvæsenet er vedtagen, villet være med til at foretage nogen Indskrænkning i saa Henseende.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale Vedtagelsen af Lovforslaget med den under Nr. 2 til § 1 af Ministeren foreslaaede Ændring.

K. M. Klausen: Det Ønske, der er fremsat af Handelens og Skibsfartens Mænd hos os om at faa ansat en Gesandt i Østasien, finde vi fra Socialdemokratiets Side fuldt ud berettiget, og at det fortjener at imødekommes. Vi kunne derfor tiltræde Lovforslaget om at ansætte en Gesandt i Kina, og vi mene, ligesom det øvrige Udvalg, at han bør ansættes udelukkende paa Statens Bekostning, saa at han ene og alene bliver Statsembedsmand. Det var et smukt Tilbud, der forelaa fra Østasiatisk Kompagni og Store Nordiske Telegrafselskab, om at ville bidrage deres Part til at betale Lønningen for denne Gesandt, men Staten kunde egentlig ikke være bekendt at modtage et saadant Tilbud, hvor meget det end er gjort i den bedste Mening; de to Selskaber have nemlig ligesom alle andre vidst, i hvilken daarlig finansiel Tilstand Statskassen befinder sig for Øjeblikket, og de have derfor ment, at de paa den Maade vilde række Staten en hjælpende Haand. Men saa langt ere vi dog ikke nede endnu, at vi ere nødte til at tage imod et saadant Tilbud — endnu ikke. Jeg mener altsaa, at saa længe vi kunne klare os uden at modtage den Slags Gaver, bør vi gøre det, og jeg finder, at det er heldigt, at Sagen nu kan blive ordnet saaledes, at Gesandten bliver Statens Embedsmand. Derved undgaar man bl. a. at komme i et vist Afhængighedsforhold til de to Selskaber, som vilde træde hjælpende til. Imidlertid have vi ment, at man samtidig kunde indføre Besparelser andetsteds. Det socialdemokratiske Mindretal har derfor stillet et Ændringsforslag om, at Gesandtskabsposten i Østerrig-Ungarn og Italien nedlægges. Derved vilde om ikke helt saa dog i det væsentlige være dækket den Merudgift, Statskassen her paatager sig. Det er vor Overbevisning, at det ikke er nødvendigt at have en særlig Gesandt for disse tre Lande. Danmark har ikke megen Forbindelse med dem. Hvad der kan være af diplomatiske Forretninger at varetage dèr, formene vi kunde henlægges f. Eks. under Gesandten i Berlin og Gesandten i Paris.

Forhandlingen om denne Sag bringer en til at tænke tilbage paa en Forhandling her i Folketinget i Januar Maaned 1902 under Finanslovbehandlingen. Socialdemokratiet havde stillet Forslag om at bemyndige Udenrigsministeren til at inddrage 4 Gesandtskabsposter. Det mødte Modstand, og denne Modstand kom blandt andet til Orde hos det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), der den Gang stod som Ordfører. Det gør han ogsaa nu, men den Gang var det en anderledes Hær, det ærede Medlem var Ordfører for. Det var ikke mindre end hundrede Mand. Der var det mærkelige, at den Gang, vi havde faaet det nye Ministerium, disse 9 Mænd, som kaldte sig Tillidens Mænd, var der ikke en Uoverensstemmelse paa hele Finanslovforslaget. Fra Venstres, de Moderates og Højres Side havde alt bøjet og sluttet sig sammen, og det ærede Medlem fra Ringsted var den Gang Ordfører for denne vældige Hær paa 100 Mand. Den eneste Opposition den Gang kom fra os 14 Socialdemokrater, som den Gang vare her i Folketinget. Vi forsvarede vort Forslag saa godt, vi kunde, idet vi mente, at man meget godt kunde indskrænke Udgifterne paa dette Omraade. Det blev, som sagt, imødegaaet. Jeg skal tillade mig at læse nogle faa Linier op af de Udtalelser, som den Gang fremkom om denne Sag.

Formanden: Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke vil fordybe sig for meget i dette Spørgsmaal ved denne Behandling, idet jeg beder det ærede Medlem erindre, at det er en anden Behandling, vi her have for, og at Forhandlingen særlig drejer sig om Ændringsforslagene.

K. M. Klausen: Jeg skal altsaa indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger derom. Vort Forslag gik ud paa, at vi skulde søge at blive af med 4 Gesandtskabsposter; nu gaar vort Forslag kun ud paa at nedlægge 1. Ordføreren udtalte da, at der var den lykkeligste Overensstemmelse mellem Udenrigsministeren og Finansudvalget, ogsaa den højtærede Udenrigsminister var stemt for, at man skulde spare noget paa de Udgifter, som medgik til vor diplomatiske Repræsentation. Ordføreren gjorde endvidere opmærksom paa,